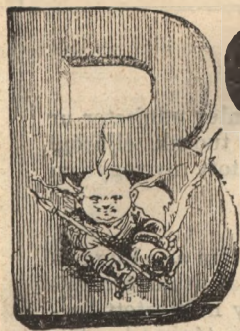

BORSSZEM JANKÓ

KEDVES MEGLEPETÉS.

Tavasza a muszkát vártuk, hogy átkel a Kárpátokon —

— hát ime a jó csángókat vezeti le közénk Nagy Gyurka.

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferenciek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

A digitális változat a MEK Egyesület (<http://mek.oszk.hu/egyesulet>) megbízásából, az ISZT támogatásával készült.

Az erdélyi szászok.

ÜBÉRI jármát a germán szigornak
Nem birva el, bús vándorútra keltek.
A szent szabadság magyarlakta földén
A régi honnál jobb hazára letek.
Nem hősi hódítókként, — vándorolva
Jövének, — kértek és nem követeltek.
Nagylelkűen adott a magyar nékik
Jogot, szabadságot és buja telket.

Jólét derült a szász csapatra itten,
Nem köllve türni a hűbéri kénynt;
De haj! — a germán virtust elfeledték
S nem tanulák meg a magyar erényt.
Rút kapzsi néppé lőnek, mely imádja
A húsos fazekat bálványaként;
A hon szerelme századokon átál
Nem vetél reája egy sugárnyi fényt.

Nem terme hőst, ki ontott volna hátrán
Eszményekért a vad csatákba' vért...
Nem dalnokot, ki dallal áldozott vón
A harcban elhullt jó vitézekért.
És nemzet-é a nép, a mely legendás
Hős, daliás időket sosem ért,
Mely bűvös hangu lantos homlokára
Soha se fűzött örökzöld babért?

Csak egyben nagy e nép, — az árulásban!
Bár hozta onnan hozzánk vándor ut,
Mi ellentünk silány, hazug panaszra
Az elhagyott hazába visszafut.
S Germániának »gründlich» társadalma,
Mely ilyen népért lelkesülni tud,
Istennek hála! csupán lelkesülni —
A köznevetség prédájára jut.

Kigyót fogadtunk mi a kebelünkre,
Mely megmar, a mint fölmelegedett...
De csak előre bátran jó utunkon!
A »Schulverein« ránk bárhogyan mekeg.
Nem halljátok Heinzék, Lothringiában
A büszke gallus, hogyan kesereg? . . .
És fogyva, gyötrő német rabigában
Sirnak Pózenben a bús lengyelek...

Apró hírek.

● **A második Eszter** ügyében Pauler miniszter ur a tárgyi egység alapján, amint biztosan tudjuk, eljáról az ily ügyekben tapasztalt és szakavatott nyiregyházi törvényszéket fogja delegálni.

* * *
└ **Pauler igazságügyi** miniszter ur a »Függetlenség« és a »Magyar Allam« testlapjai útján értesül-vén arról, hogy Bécsben a Dunából egy holttestet fogtak ki, mely állítólag a Hirsch rendőré, táviratilag föl-hívta a Sáros-Patakon érettségi vizsga-letétek s újabb rituális tanuk kihallgatása végett tartózkodó Barit, hogy haladéktalanul Bécsbe utazzék s legyen jelen a bonczolásnál, mert nem valószínűtlen, hogy a holttest a lesakterolt Eszterek valamelyike.

* * *
* »**A tótok III. Esztere.**« Uj sakteres, rituális dráma a pozsonymegyei tótok közt. A rendezőséget ezutal Verhasovay helyett Verhovecz, zismert hazankfiunk vette át.

* * *
× **Láng Fülöpnek**, a »Krisztus oratorium« czim-szeröpe énekesének az antisemita Liszt Fehencz egy diszpéldányt küldött emlékül. Hja, a »hirhedett zenésze a világnak«, aki mint művész annyira buzgó hive volt mindig a »szerelem vallásának,« végre követni kezdi mint abbé a »szeretetet vallását« is.

* * *
× **Pozsonyban** egy börtönt arra ítéltek el, hogy Windisch Antal urat, egy antisemita ujság szerkesztőjét, egy évre magába zárja. Windisch ur váltót hamisított, a börtön teljesen ártatlan.

* * *
⊕ **Thaly Kálmánt**, mig Berzeviczy beszélt, mindig környékezte a Széll.

* * *
+ **Mocsáry**, Tisza kifejtései után, annyira »paff« volt, hogy nem tudott beszélni. Ezt helyreigazító nyilatkozatával bizonyította be.

* * *
= **A „Föv. Lapok.**“ kiadásában közelebb egy német munka jelen meg: »Prém's Thierleben.«

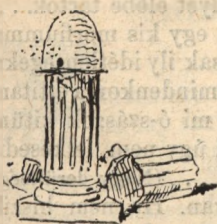
FÜLDÖRÍTÁSOK

(Judith, lap. XV.) *Videntes filii Jugientes, gaudebant cum mulieribus et virginibus in organis et citharis.* = Látván az üldözött zsidókat, muzsikaszó mellett mulatnak az ő feleségeikkel és szüzeikkel.

Frater me et te amat = Frater mé ettó aamát.

Pars pro toto.

— Országgyűlési apróságok. —

Gündöcs B.

Herman Ottó.

Wahrmann Mór.

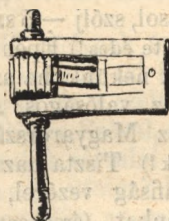
Hg. Odescalchi Gy.

B. Kemény G.

Gf. Ráday G.

Gaál J. (Világosi.)

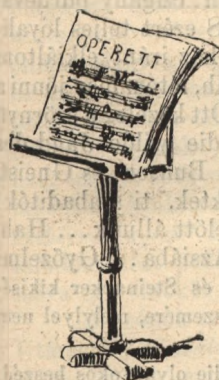
Pauler T.

Chorin F.

Gf. Hunyady L.

Veszter Imre.

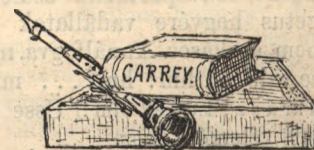
Tisza K.

Ivánka Imre.

Matuska Péter.

Prileszky Tade.

Füzesséry Géza.

Farkas Károly.

Bede Kovács K.

Verhovay Gyula.

Omnibusz-törvényjavaslat.

— Benyújtja a t. háznak a budapesti t. m. bölcsészek kara, mint felhívott szakértő-közeg. —

1. §. Az omnibusz, mint a társadalmi egyenlőség leghivatottabb jelképe, mint oly intézmény, mely nívelláló szerepet visz a társadalom csztályaiban privilegiumot nyújtó koncesszió alá nem vonható.

2. §. Omnibuszt mindenki tarthat, kivéve, a ki a főkapitánnyal rokonságban, illetve harmadiziglen sógor-ságban nincs. A kocsikra barnára fekete alapon e szavak alkalmazandók: „omnes omnibus.”

3. §. Az omnibusz-lovak, mint előmozdító ama fontos egyenlősítő intézménynek, lehetőleg kimélendők, a polgáriásodás marthierjaiként tekintendők és a felállítandó ló-pantheon számára egyenként híven lemin-tázandók. Minden abrakolás, mely az ideálisnak jobban megfelelő »csont és bőrt« lomha hussá változtathatná, szigorúan tilos.

4. §. Az esetleg jobb létre szenderülő lovak bőr-vel a kocsis-ülések, örök emlékül a hí önfeláldozó állatokra, bevonandók. Az állatvédegyelet tagjai a kocsis-ságra kiirt pályázatnál előnyben részesülnek.

5. §. A kocsisok nem kényszeríthetők holmi fiakeres vagy komfortáblis piperére. Nyujtsák ők továbbra is az igazi, bölcshez illő elégedettség képét. Szem előtt tartandó, hogy az ő állapotokon — tiszteletből az ősök iránt, — nemkülönben az ázsiai állapotokon — tiszteletből nemzetünk származási bölcsője iránt, — semminemű reformvizsketegetes változtatás ne tétessék.

6. §. A t. m. bölcsész segélyző együletének elnökét a bakon állandó diszülés illeti.

7. §. Az omnibuszok döcögése élénken emlékeztetvén az erény rögös utjára, a népszinházig új forgalmi vonal nyitattik.

8. §. A dohányzás társaskocsiban tilos. A bagózás nem illik.

ORSZÁGGYÜLÉSI TUDÓSÍTÁS.

— From our own. —

— Középiszkolai törvény. —

Szathmáry György. Az országház tanügyi bizottságának ajtajában ma kora reggel egy csecsemő találtatott. Nyakában egy kis szalagon e felírás volt olvasható: »Meg van keresztelve. Neve Középiszkolai Törvény.« Azonnal följelentés tétetett a rendőrségnél s az erélyes rendőri nyomozásnak sikerült a szivtelen anyát — aki gyereket így kitette — Trefort Augustza nagykoru hajadonban (Trefort Augustza zsebkendővel elfődi arcát) fölfedezni. Kérdés, mi történjék a gyerekekkel és mi anyjával? Ami engem illet, engem ez a kedves kis poronty tökéletesen megnyert s inditványozom, adoptálja a magyar állam, még sok jó szolgálatot tehet neki.

Kovács Albert. Sajnos — nagyon sajnós azily ballépés, de fájdalom igen gyakori a mai emancipált században. Guszta! Guszta! nem szégyelled magadat öreg korodra? .. (Trefort Guszta zsebkendőjének lyukán keresztül a szónokra nevet.) S még kaczag is! .. Ó mely perversitás! .. De térjünk át a gyerekekre. Megvallom, semmikép sincs inyemre — nyeszlett, nyápicz, nyafka ... (M a d a r á s z ; Éljen!) Ha Spártában született volna, kitennék a Taygetus hegyére vadállatok eledeléül, de ez mai napság nem szokásos. Annálfogva, mert olyan hitvány és semmire se való ... hm! hm! ... mit is tegyünk vele? ... (M a d a r á s z : Le kell ölni!) Üsse kő, csatlakozom előttem szólott véleményéhez.

Madarász József. Ó kálomista jézsuita! E lelencz megtaláltatásó szívemnek keserű megbántódásó. Kötelmemhez hiven ellene teendőek.

Gull József. Én nem fogadhatom el Szathmáry úr nézetét. A gyerek oly jegy alatt született, mely szebeni csillagászaink jóslata szerint ominozus ránk nézve. Megolvastuk mi a csillagokban, h ogy ebből, h a megnő, olyan dühös németfaló Magyar Miska válik, aki minket szegény szászokat csupa jászokká, kunokká és tatárokká fog változtatni, czilindereinket beveri és össze fog hunczutolni. Már kérem, a szeme se mutat jót. Hogy néz rám ez a poronty — milyen gyűlölettel — tessék csak megvigyázni. Jaj! szinte megijedtem tőle ... Borzasztó! Egy Dsingisz khán, Batu khán válnék belőle. El vele! Adjuk egy angyalcsinálóhoz kosztba, az majd eltrafikálja. Ami meg az anyát illeti, a gonosz, önmagáról megfelekezett személyt: a becsületes jóravaló középkorban pellengerre állították volna ... ma azonban fájdalom! épen az ilyenek boldogulnak ... Tessék kérem őt hozzánk Szebenbe egy esztendőre nevelésbe adni. Majd mi kicseréljük.

Thaly Kálmán (belefúj a felekezeti trombitába.) Tra — tra — tra — tra! Iszonyú, amit az urak művelnek. Hát nem látnak a jövőbe? Ez a gyerek egy valóságos Bachba ójtott Thun, aki — mire megnő — nyakába ül a kálvínistának. Ismerjük ugy-e a kálvínista mannát? Ugy hijják, hogy linczi torta. Rákóczy és vak Botytyán sütöték ki nekünk és mi belőle élösködtünk nehéz harcokban, mikor nagy volt az inség. Ez a gyerek azonban oly gyó-

morral bir, hogy felfalja összes linczi torta készletünket, azt én bizonyosan tudom. Ni, hogy csattog-csetteg a nyelvél, hogy folyik a nyála. ... hogy nyujtogatja ki mohón azon darabka linczi torta után, melyet elébe tartok. ... Ezt a fattyút kérem, tessék azonnal egy kis morfiummal elaltatni, az anyját pedig — mivel csak ily idétlenségekre képes — a további szüléstől egyszer mindenkorra eltitani.

Wolff Károly. Ismeretes, hogy mi ó-szászok kitűnő hazafiak vagyunk. (Derültség.) Senki úgy nem lelkesedik a magyar állameszméért, mint mi ... (Nagy derültség.) Ne tessék ezen nevetni. Ez ugy van. Ha nem hiszik, olvassák el németországi lapjainkat, melyek világosan kiírják rólunk, hogy mi jó magyar hazafiak vagyunk. (A szemét törli és forgatja.) Istenem, istenem ki a vesékben olvasol, szólj — ő szólj, van-e jobb hazafi, mint én vagyok? (Jaj, te édes!) Épen mert oly buzgó honfiak vagyunk, elhihetik nekünk, ha azt mondjuk, hogy ez a mihaszna süldő itt, ez valóságos Antikrisztus, aki majd lángba borítja egész Magyarországot és a romlás szélére juttatja. (Ó, a derék!) Tiszta hazafiság, méltóztassék elhinni — tiszta hazafiság vezérel, mikor a mi (kezét szivére téve) drága hazánkat (érzékenységtől remegő hangon) ami imádott Magyarországot, (lekesült kitéréssel) melyért mi szászok élünk, halunk ... de ezzel az aztalon forgó lelencz zabgyerekekkel, ezzel az apátlan cigány purdéval nem hagyjuk magunkat kitératni. S ezért teljes loyaltással a haza, s teljes tisztelettel a ház iránt elkiáltom magam: Zu Hilfe! (Elvilágosodik.) Hah, látom már jönni a szabadító hadat ... trap — trap! ... Ott közeleg a szörnyü had ... a Schulverein hadserege ... die wilde Jagd des Schulvereins! ... Elükön Heinze és Bunsen és Gneist, kezükben szörnyü foliáns ... Üdv nektek, ti szabadítók! Jertek jertek ... Egy uj Merseburg előtt állunk ... Hah, futnak már a tatár-magyar csordák Azsiába ... Győzelmi induló ... (Énekli a Kutschke-dalt. Zay és Steinacker kikísérik és jeges borogatásokat raknak a vakszemére, melylyel nem a k a r látni.)

(A Berzeviczy Albert beszédje olyan okos beszéd, hogy nem való a »Borsszem Jankóba«; a Mocsáry Lajosé pedig oly alant kóvályog, hogy le nem ereszkedünk hozzája.)

ATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

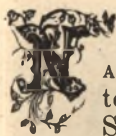
— Cicero azt mondja egyik beszédében: »Catilina oly gazember, hogy egy pipa dohányt sem ér.«

— Hogy a magyarok mikor foglalták el Galicziát, azt mondtam önöknek már a XIII. században.

— Az ilyen hypothesis csak aféle szappan-buborék, mely, ha egyszer az elevenére tapintottak, gyökere kifordul s elolvad, mint napon a vaj.

A „magyar embervédegylet“ alakuló gyűlése.

— márcz. 10.

AGYSZÁMU és előkelő pisztolytömeg gyűlt össze tegnap tanácskozássra az írói kör nagy termében. Szép és nemes cél hozta őket össze, a képzelhető leghumánusabb, — hogy t. i. megalakítsák az általános „magyar embervédegylet“-et. A szétküldött meghívókat az emberszeretetükről régismert és dicsőített *Komjáthy* pisztolytestvérpár bocsátá ki és jegyezte alá. A ülést ugyancsak *Komjáthy Durrancs* úr nyitotta meg, a következő szép szavakkal:

„Tisztelt pisztolytársak! A cél, melynek érdekében önöket összehívni bátorokdtunk, előttük azt hiszem már ismeretes, sőt tudom, hogy ugyan ezt a célt majd mindnyájan szem előtt tartottuk eddig is. Szóval, a cél nem új, — most csak egyletté kívánnánk társulni a cél föntartása és elérése végett. Mi az a cél, uraim? E század legnemesebb, legmagasztosabb eszméje: az *embervédelem*. Az emberek, uraim, mindenfélének a védelméről gondoskodnak, de csupa önzetlenségből elhanyagolják a magukét. Állatvédegyletük van, de embervédegyletük nincs, mely védené őket párbajszomjas embertársaik ellen. Maga a leghumánusabb állatvédő, *Herman Ottó* ur párbajokat hajszol egyre másra s kész lett volna testét védtelen odaállítani, még *Bak Izráel* antiquárius gölyójának is. A mit az emberek elmulasztanak, tegyük meg mi. Vegyük pártfogásunk alá a duellánsokat. Alakítsunk egyletet, melynek czime „*magyar embervédegylet*.“ Ha helyeslik, alakuljunk meg rögtön, mindenekelőtt pedig válasszunk alakuló gyűlésünk tartamára egy elnököt és egy jegyzőt.“

A szónok szavait lelkes éljenzés és taps követte. Utána *Nemthaldy Hibázius* meleg szavakban ajánlá az előtte szólót, a kitűnő emberbarátot úgy ideiglenes, mint végleges elnökül, öccsét; *Komjáthy Puffancs* urat pedig jegyzőül, mint a kik humánus, semper idem, hasznos, ártatlan, embervédelemben eltelt, tapasztalatokban gazdag multjoknál fogva ez állásokra legérdemesbek. Az ajánlottak kitörő lelkesedéssel megválasztattak.

Most egy sajnós incidens zavarta meg az eddig oly harmónikus értekezletet. Megérkezett ugyanis vontcsövű elvtársaival *Batthyány Találfonz*, a véresmultu pisztoly, s egy kötekedő beszédben inhumánus ellenzéki eszméket kezdett pöngetni. »Mért legyünk mi okosabbak az embereknél? Mért álljunk mi utjukba, ha egymást körösztült akarják lödözni? Mért legyen csak komédia a párbaj?« — nem folytathatta, mert iszonyú zaj támadt. »Barbár, avitikus fölfogás!« »Ilyet beszélni a 19-dik században!« — hangzott mindenfelől. A szónokot az elnök figyelmezteti, hogy minden nemesebb érzést sértő és az összes pisztolyiság szellemi niveauját megalázó kifejezéseket ne használjon. A szónok erre indulatosan azt kiáltja, hogy a többség »*görbecsövü!*« Erre szörnyű dulakodás támad. *Bekics Süsdki, Urváry Nelüjj, Nemthaldy Hibázius, Sebaj Morgó, Magjanincs Dirdur, Üres Bimbumér, Csatvinszky Piffpuffobáld*

stb. Emberbarátpártiak reá rohannak a szólóra, kit *Maustod Elek, Radó Sebő és Podhorágyi Popovics* védének, s elvtársaival együtt kidobják.

Ezután a csend helyreállott, az alapszabályok meghozattak, melyeken ez az elv »*emberben kárt ne tégy*« vörös fonálként húzódik keresztül. Megválasztatott a végrehajtó bizottság is a humánus pártnak már említett vezérférfiaiból.

Végül az elnök az egyletet megalakultnak jelenté ki s a tagokhoz néhány biztató puffanatot intézve, hogy szent princípiumukat mindig szem előtt tartsák, az ülést bedurrantotta.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: *Bukovay Absentius*.

— Pirulok, ha elgondolom, mekkora balek lehettem „nagy reményü“ koromban.

— Annyi az én árva babám, hogy maholnap szeretetházzról kell gondoskodnom.

— Hallom, hogy egy némának a nagy ijedtségtől jött meg a szava; így hát megeshetik, hogy egyszer még engem is megszólaltat a vizsgán a nagy druk.

— Hogy közgazgatási gyakoronkká lett, írja nekem a Sláger Bandi: „Alig értem ide, már is virágzik a blatt, lendül a dákó meg a párbaj; aprítom is répa módra ezt a vidéki dzsendrit.“

— Farknakéllküli róka kátáztak ki valahol Németországban. A szegény kis Fux Farkas doktort meg bezárták. Milyen keserü véletlen!

— A félév elején be akarok iratkozni, elmegyek hát a Grünstein Fánikához; 25 flóres erejéig zálogjoga volt a kitűnő sémi hölgynek az indexemen. Kurizálni kezdek a lelkeknél, hogy adná ki az indexemet. Nem fogott rajta, 60 flór kamatot követelt tőlem az aranyos. Mert ő nála gyorsabban szaporodik a kamat, mint Ó-Budán a zsidó gyerek. »Nem vagyok én Hirsch báró,« vetem oda neki, »hogy hónap végén ekkora summát ki tudjak teremteni!« Hoszszú fenyegetés után végre megegyezünk. Kiadja a piócza az indexemet és cserébe a katona-könyvemmet veszi zálogba. Azt hitte, hogy 70 esztendő brigád-áristomra ítélnék, ha azt tőle ki nem váltom. Első dolgom volt, hogy a Károly-kaszárnyába menjek, ott egy virgonáért kiállítja a manipuláz az új kódiskönyvet és nagyot nevetünk a pajtásokkal a markunkba. Három hétre találkozom a zsuigorillával az utcán. »No Bukovay ur!« — mondja — »mikor jön már el a katona-könyviért?« Amire én nyugodt derüvel: »Majd generális koromban. Van már nekem másik.« — Az uzsorella halálra sápad és azt kérdi: »Hát mit csináljak én most a Bukovay ur katona könyvivel?« Vágom vissza neki: »Hát rukkoljon be!« Ki sem merem mondani, hogy mivé meredt nagy bámultában.

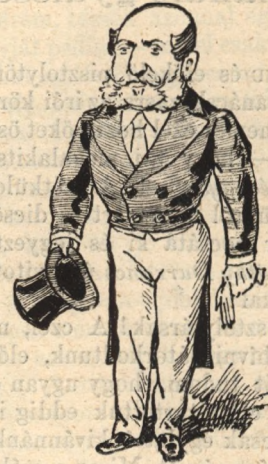
A középtanodai törvény civilizáló és magyarító hatásai.

Jelen.

Régi iskolákat végzett jó Csánagy Vad-magyar virtussal szokott kajabányi.

Jövő.

Monsieur Csanády jeune, új iskolát járva: Finom noblessel van kiczivilizálva.

Madarász József bá nagy szolnok, ó-népes, Hanem azt mondják rá, hogy nem kormányképes.

Új Madarász József modern »statsman« lécsen, A külügyérségre is képes egészen.

Im dühöncz, sörényes Ottó, a nagy pókász, Ki Bakkal duellál és mással se mókáz.

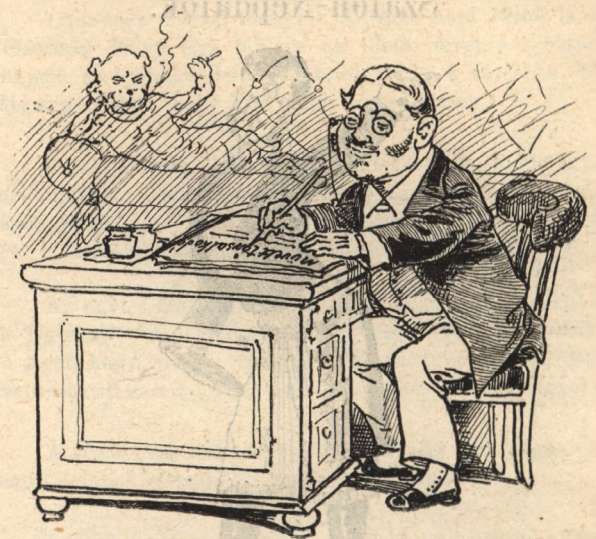
Urias a forma, modor sem hiányos — Az új Hermán Ottó nyugodt, elegáncs.

Jelen.

Didó és Verhova meztlábos ura
Gorombán fürmed ma derűre-borura.

Jövő.

Az új Verhova jnak czipellője vagyon.
Jellemes, kellemes és szellemes nagyon.

Vad rácz Polyt ma nap, és magyar-gyűlölő;
Hiszi: Délszláviát rejteget a jövő.

Pejgha kikerül az új iskola-páczból
Uri magyar dzsentri lézsen a vadráczból.

Tudja Imre, hogy főz mübort a jó katlan,
De bötü dolgában kissé avatatlan.

A jövő Imreje, ha iskolát végez,
Tudós lesz... ó áldott, csodás egy törvény ez!

Szalon-Népdalok.

Epedi: **Czirok Alfonz**

salon-betyár.

Ha benyulok a paletóm zsebébe,
Hej, beh kevés állam-, s bankjegy van benne.
Vásárolok egy váltót a trafikba,
Majd ad arra hunczut izraelita.

*

Coquette-szemü szép kis mamselle
Hallja-e,
Kifeslett a glacé keztyüm
Varrja be.

Ne sajnáljon egy szál selymet
Pirosat,
Rádásul egy pár puszit
Is adhat.

*

Budapesti illatszerész jöjjön ki,
Kilencz doboz poudre-de-rist hozzon ki,
Kilencz doboz poudre-de-ris nem drága,
Budapesten minden bakfis használja.

*

Tul a Tiszán Devecserbe,
Ketten ülnek egy fauteuilbe,
Ne menjen, maradjon,
(Csak egy rendez-vous adjon,
Üljön le az ölembe.

Helyet én ott nem foglalok,
Rendez-vous sem osztogatok ;
Tegnap a park alatt,
Sötét platánok alatt,
Mással coquettirozott.

*

Monacóba kéne menni,
A roulette-re kéne tenni, —
Jól vigyázzon a zsebére,
Kiesik a porte-monnai-je.

TUDOMÁNY.

Tedvesz Fojdó bácsi!

Az édesz mamám, mivel jól tudtam a lectémet, szabad választászt endetett a vajúszlideti cziltusz ész az ojszággyülesz tőzött. O, czat ojszággyüleszbe, édesz mama! — mejt az szottal szebb tomédia. Ész föl isz mentem a néptalzatla.

Nagyon czalódtam. Isz-tolából medint czat iszto-lába tejültem: a Szathmály

Gyölgy bácsi tajtott előadászt. Olyan eczeltien beszélt, mint a mi tanító báczint az 1-ő elemiben, ész ép olyan tajtalmazsan isz. De védre szem atajom medszélteni ezzel az összehasonlítászsza a jó báczit, t. i. az elemi tanító báczit. Melt ha az egyit ész a mászit bácsi módszele tőzt pájhuzamot vonot, az én összehasonlító módszejemmel méd nagyobb tálát vallaná Szathmály bácsi, mint vallotta a madáéval. O ugyanisz azt taltja, hogy a latin mellé azé tell tanulni döjödöt, hogy legyen mivel összehasonlítani egyitet a mászittal.

No lesz jó dolda moszt a Tami tousinomnat, ati az összehasonlító nyelvészetle adta madát, ész moszt bajla ütve föl a Szatontalát ész jobbla a szt. Dávid bácsi zojtáljait, összehasonlító nyelvészetlet fod medejteni a szansztlit ész a hébel tőzt.

Aztán neti ment a Szathmály bácsi a Müllel Mitsza báczinat. No, ön nem szjettem volna a Müllel Mitsza bácsi bölében lenni! Hogy mit avattozit bele a mi tőzép isztolai javaslatuntba, mitol ő ahhoz nem isz tonyit, pedid, mondja az én Tami tousinom, a Müllel Mitsza bácsi vetette med a tőzépisztolai tantelvet Andliában. Ott henczedhet a Müllel bácsi, véli a Szathmály bácsi, de ha Madjalojszád isztolai doldaiba atal avattozni, attoj ő vele gyülit med a baja, melt a Gyuli bácsi attoja tudósz, ati mál a »Nemzet«-be isz ilt, amelyet pedid Müllel bácsi méd a nevijöl szem iszmel.

Bizony büszte lehetet ajja, hogy magyal vagyot én isz. Mennyi nagy embelünt van netünt! Alid hogy tidől egy jelesz, támad a nyomában mindjált atal tettő isz. Medhalt Molnál Aladáj bácsi, jött helyébe Szathmály bácsi, ati zöldelészle hozza a tudományá madvát, ész támadt a nyomában Továc Albelt bácsi, ati nagy diadalt szelzett a hazai botanítánat, uj vilulászla szeditvén a szpenótot.

Ó isztenem, isztenem, mitoj leszet mál én isz egy-szel nagy félfü!

Fojdó bácsi tezeit czótolva

majadtam hü tisz olvaszója

VIGYÁZÓ LACZI.

Kintornás reglamá.

Móttó: Rördnek muszáj lönyyi!

1. Kintornázni csak engedélylyel szabad. Engedély nélkül csak kintorna hiányában engedhető meg.

2. Verkli-engedélyt csak munkaképtelen kaphat. Lábatlanok kötelesek kezeseket állítani, hogy nem hágják át a tilalmat.

3. A Belvárosban és a Lipótváros belső részén a kintornázás tilos. Az ez ellen cselekvők elvesztik engedélyüket és kintornájukat; azonban mindkettőt kellő eszközökkel és illő módon a hatvani-utcai Mihasznaeumban ismét meglelhetik.

4. Nagyságos főkapitány Thaisz úr ő miltóságának esténkint az összes fővárosi kintornások által monstre szerenádnak adandó.

5. »A kintornás család« előadásán a verklis czéhet legtehetségesebb tagjai képviseljék. A czéh elnökeül hivatalból *Erkel* karnagy neveztetik ki.

6. A kintornások egylete a vigadó termeiben évenkint hangversenyeket rendez, hogy bemutassa haladását a nagy közönségnek. Ezen ünnepek »*fülharamiák hangversenyei*« nevet viselnek.

7. A kintornának okvetlenül *olasz*nak kell lenni. A repertoir a magy. kir. zene-akadémia jóváhagyása alá bocsátandó. Ezen felülvizsgálatokhoz *Tallian* úr mindig meghivandó. Bartolucci k. a. és Perotti úr a darabok bemutatására kötelezhetők.

8. Kintornázni csak nappal szabad. Este a nemzeti színházbeli operákkal konkurrálni tilos.

9. Zenei érzékkel nem bíró egyének bizonyos évi általány összeggel magukat a kintornázási bárcák utján kiválthatják a verkli-hallgatás alól.

A fív. magy. kir. államrendőrség.

WIDÉKI TROMBITA.

Sz.-Udvarhelyi csusszanatok.

— Még lesz fagy, hó lesz nagy. —

Működik a korcsolyázó egylet »jégcsináló bizottsága« mi nálunk is. Először is ordókat hozat a tagoknak, a melyekhez képest suviksz a perzsa sahnaprendje. Hídat épít már most a malom-árkon át, hogy kényelmesen juthasson a publikum a gát alá. De ó malheur! Beáll az eső, megnő a víz és szétmossa még a gondolatjait is a reménynek, hogy a gát alatt korcsolyázhassunk.

*

Az eső rontott, az eső épített. Csinált a réten jégpályát. De mi legyen most a híddal? Csak nem fogadhat az egylet pénzen embereket, a kik átjárjanak rajta? Segit a bizottság leleményessége. Átviteti a rétre s elhelyeztetti az egy lépés széles száraz árok fölé — nem keresztbe, mint a hogy a göbé oláhfalviak vitték a lajtorját az erdőn át — de hosszában.

*

Mondják, hogy a bizottság majd később érdemleges árkot fog alája ásatni.

*

»Rördnek muszáj lönyyi!« A jégen napi biztos is van. A bizottság felírja egy táblára az illető nevét, s a jégpálya felügyelő szolgálata segéddel körül hordoztatja a városban, hadd tudja a publikum, hogy ki a jégen a napi biztos.

*

De a bátorságról is kell ám gondoskodni! Mondják, hogy a mult évben a jégvizsgáló bizottság egykor illetén formán véleményezett: »A jég oly vastag, hogy már saját sulyánál fogva is heszakadhat, ergo rajta korcsolyázni veszélyes.«

*

Az egylet bált is adott. S ez beszózt a rendezőknek. Ám jégcsináló buzgalmukat ez nem lankasztja. Megsózták ők is a jeget, hogy tovább tartson. Már most csak a felfüstölés következhetik s ez az, a mit a publikum nagy érdekeltséggel vár.

*

A szózás csak szaporította a bizottság fáradtságát, mert ezentul a juhok ellen is őriztetnie kell a jeget.

*

Lássuk csak. Oláhfaluban megföldották a csouka harangot bunda-darabbal, s így szólt: »Kám—puf!« Nálunk Udvarhelyt már egyszer megabroncsolták a repedt harangot, s hangjának hallatára megrepedt a recsenyédi pipének a szive. És most ráadásul elsózták a jeget nyárára! Mondja már most valaki, hogy nem kell Udvarhelyre három középiskola!

Börzeviczy W. M. élcei.

— Pénteken a nemzeti színházban, kedden meg a redoúteben volt *brehmière*. (*Halt's mich, ich entbind!*)

— Ma tiz Kohn és tizenöt Stern rohant meg a börzén. Megdőbbentem e Con-stern-náczió. (*Wenn das keun Börsenwütz üst, dann mach ich überhaupt keunen!*)

— Irtam föl Bécsbe a burg-színház igazgatójának, hogy illenék, ha *Wilbrandt* színre hozná *Wildfeuert*. (*Feier!*)

— Strausz barátom átkeringőzik magyar állampolgárnak. Ein Walzer nach Tanz-lejt-anien. (*Dualüstüsch!*)

— Brehm természettudós „a z em l ö s ö k v á n d o r l á s a i r ó” beszélt. Nem kételkedem, hogy valamelyik este a Kerepesi uton merített hozzá ideákat és inspirációt. (*Polüszeu!*)

— A czár nem tudom hány állásban fényképezette le magát. Ugy hallatszík, a nihilisták már is gondoskodnak arról, hogy jól el legyen találva. (*Öpüfotogrammatüsches Apörču!*)

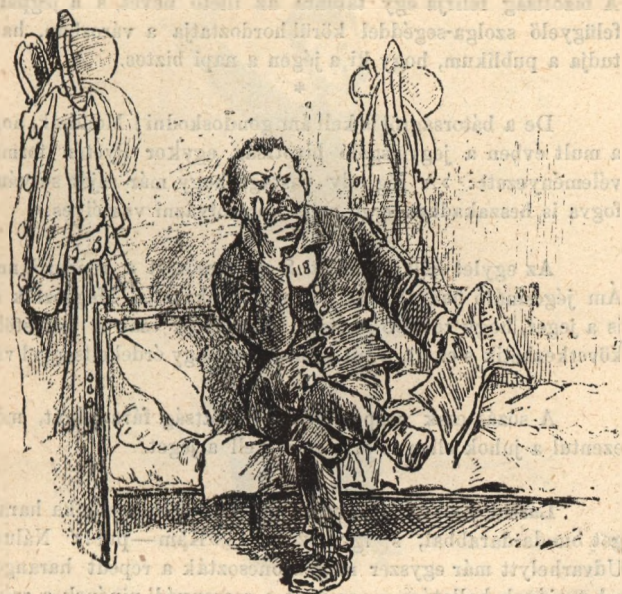
Uj tudományos szótár.

Tümegek vivisectiója = háboru.

Külsönös vivisectio = párhaj.

Mihaszna András

fővárosi m. k. rendőr szemlélődései.

Csak beszíjjenek!

Míntha úk tunnák, mi az, elfogni egy zsvány zseh-metszöt, akinek van egy kis embörsige és nem sajnálja az közbátorság kezellőjítül azt a csöpp italt, akivel a gégáját közsörüli, hogy antul jobban rákiálthasson a sebös-sen hajtó fiákerosra, hogy: lassabban! az onibuszosra meg, hogy: ne ácsorogj!

Még is csak elcsiptem egy tolvajkát, úgy, hogy mikor szoritották, leugrott a kondegnációból és ott ficzamétotta ki a keze-lábát a flaszteron. Mikor kikutortam a zsebeit, tanátam nála két arany órát, három női arany béklyöt. Oda lükdöstem a tekintetös írnok elejibe, letettem az asztalra az arany szerszámokat és aszondtam hogy aszondom: tekintetös uram, abba reminykedek, hogy mind lopott tárgyak. És rittig úgy is vót.

De azé az ujságcsinyálló uraknak e mind nem ölig. Hogy az a sok utczeni kutya még se hord szájbeli kosarat. Ez is okos beszid. Ha a veszett kutya nem hord, mé hordana az olyan, a ki nincs megveszvel?

Vótunk az Fuksz dokternál, hogy adja elő a prezorvativákok. Aszongya a sarki hordár, hogy az mind »schwammerl«. Svammerli? Az tapló. Jó lösz rágyujtani véle. Avagy tán gomba? Akkor megfözi azasszony. Hogy mer új doktor létre piarczra való zödsigte áruelni? Hát a fékom teremtette tockmag-sikkasztó kilörgossa spongyát áru.

Spongya? Ezt magyarázná meg....

Ahun a! Megest a vak kódís! Hadd lódiijalak a dutyiba. Ne szelesködj, te vin görhes! Alo mars be! Mert aszongya a nasságos feü kapitány ü melltosága, hogy röndnek muszaj lönyyi!

— Beküldetett. —

Tekintetes szerkesztő úr!

Rotzakaróim és irigyeim azon hirt terjeszték felőlem, hogy t....s vagyok. Pedig még ebben a náthás márcziusban is tiszta maradtam. Ezen alaptalan hirrel szemben ezennel komolyan kijelentem, hogy én még csikó koromban sem tartoztam a t.... sok közé. Rágalmazóimnak nem lehetett más céljuk, mint, hogy boldog mézes hetemeit megzavarják; de biztosíthatom őket, hogy nem fog nekik sohasem sikerülni, hogy szeretett férjemet elcsábítsák mellőlem. Tisztelettel

Kincsem.

II.

Nagy „Nemzet”-i Leiter Jakab.

(„NEMZET” jan. 28.)

A földmívelés- ipar- és kereskedelmi miniszter legújabb körrendeletében kimondja: a lelkészeket éneklészeket (!) tanítókat stb. megillető makkoltatási haszonélvezet, személyes szolgálmi jogot képez. (Most az egyszer legalább fogunk látni kövér néptanítókat is.)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Msklcz. Levelébe máskor kevésbé homokot s több elhnéséget önthetne. — **Slyk.** Mi haszon és becsület vallaná kárát, ha sorait ki nem adjuk? Igazán azt hiszi, hogy nagy Magyarország e pillanatban nem érdeklődik egyébért mint azért, Gyékényesiek jól rendezték-e a mohácsi bált vagy sem, s hogy a reporterére hargszik a fél város meg a vidék? S mindezt mily kiterjedésben! — **Dk.** Praester. — **Imre.** Ilyen elszólás terem santum quatis. — **Sonnambulo.** Alvarez = Alvajárez. Rettentő! Ne láasuk többet. — **K.** Pírossal piroshba fest. — **P. S.** Sajnálattal bár, de így le kell mondanunk a becses összeköttetésről. Ha rajtuk állana, másképp volna. — „**Pasteur Thomas.**” Egy elmaradt komháért mindjárt vesszöt, ez tulszigorúság volna. — **Cactus.** Ki gyözne s badarságok közlését! — **H. I.** Rováson van. Csakhogy előbb actualisabb dolgokkal kell számolnia V. L.-nak. — **V. K.** Levelezőlap ment. A tréfa kitünő. — **F. D.** A másodikat a naptárba szántuk. — „**Venezia.**” Akár az ádiapartiban, akár pedig a nádor-utcaiban kelt: egyiránt gyenge. Már maga a tárgy, mely minden magyar előtt szent, nem tűri ezt a hangot. — **Pem.** Hol van abban a komikum, hogy szépségnél, rangnál előbb való a kötelesség? — **W. H.** Kérjük látogatását e hó közepén a déli órákban. — **Noir.** Már most ríogatni el a publikumot a sz-i fürdőből, ennek semmi értelme. Vagy elkésvé, vagy nagyon is korán járnánk vele. Annak idején, úgy mint eddigelé tettük, meg fogjuk óvni a közönséget a chlorosis nagy trafikánsának tulkapásaitól. Egyébkint ember legyen, aki cikkét megérti. — **M. L.** Egyet itt fogtunk. — „**Laz.**” Már az csak hihetetlen, hogy úgy T. K., mint M. K. ne tudják megkülönböztetni a tótot a palócztól, s hogy megtegyék palóczoknak a szklabonyai tótokat. Nagyon kicsi vonás az egész s szerkesztőségközi háboruskodásra minden csekélysége mellett sem nyujt alkalmat. — **Spnz.** Spenótos K. A-t V. L. méltatja. — **Ztrnc.** Zatraczeni! — **T. Teszi.**

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

Az Athenaeum könyvkiadó-hivatalában

(Budapesten, Ferencziek-tere 3. szám.)

megjelent, s általa minden könyvkereskedésben kapható:

Egy hirhedett kalandor a XVII. századból.

Regényes korrajz.

Irtta: **JÓKAI MÓR.**

Három kötet. — Ára összesen 3 frt.

Jókai Mór legújabb regénye, mint címe is mutatja, tulajdonképen korrajz. Nagyszerű regényírónk a »Rheinischer Antiquarius« című gyűjteményben néhány lapra terjedő adatokat talált feljegyezve egy kalandor tüzértiszt életéről s hatalmas phantasiája három kötetes, eleitől végig érdekesítő regényébe bővítette azt ki. A 17-ik század, hazánk történelmének legzajosabb s legváltozatosabb korszaka, Jókait mindenkor kiválóan érdekelte s történelmi regényeinek jelentékeny része foglalkozik ezen korral. De még »Szépmihály« nem képes oly világos s részletkébe ható fogalmat nyújtani az olvasónak azon kor társadalmi életéről, mint a jelen mű, melynek hőse rabszolgaságtól alkirálysággal emelkedett, különféle minőségben öszeköborolta a világ legnagyobb részét s a rablók, csalók s orgazdákon kívül jelen volt a boszorkányok s ördögök társaságában is. Minden egyes fejezet csaknem teljesen önálló tészaság. — élénk, plastikus vonásokkal röviden, de annál marandóbban tüntetve fel. A rablók, kik a víz elzárása által erős várat alkotnak barlangjuktól s rejtett helyen külön kolóniát alkotnak, hogy eleségekben sohasse legyen hiányuk; s a vörös batátok, kik zárdájuk titkos helyein a szent edényeket megfertéztetve, orgiákat csapnak, a lembergi zsidók kitanult ravasz-sága, hogy bűntetteik gyanuját is elhárítsák magukról; ravasz hollandi ügyésége orgazda szerepének leplezésére; másrészt a vakbuzgó unitariások, kik a nyílt elleneségeskedés dacára imáikban egyesülnek, a rabló életet abban hagyott, jobb útra tért s paradicsomi életet élő emberek, az atyja sirján búsongó gonosztevő, a pénzhajászó németalföldi népphiliszterű élete, Keletindia csodás világa, a hajótörtek nyomoru élete, kik emberhús evésére kárhoztak stb. mind egy-egy önálló epizód, mely gyönyörűkötet és tanít. Megismerkedünk e regényben a kor babonáival is: a boszorkányok életével, az ördögök lakomájával, a »bak lovagok«-kal, a gyere-haza-tal-lal, a test elcserelésével stb. Még Jókai regényeiben is, ki annyira szereti az élénkséget és változatoságot, ritkán találunk hasonló bő s érdekesítő mesét. De ezen kaleidoskop művészi fogással van egyesítve. A kalandor élettörténetét legutolsó fejezet, egy árulás, felfedezése alkalmából maga be-vezeli a hallgatói, a kedélyes és babonás nagyherceg s a ravasz, de együgyű soltész, mintegy humorisztikus staffageül szolgálnak a tarka képek, mely azonban — mint az Jókainál magában érthető — máskülönbön is sok erőteljes humorisztikus vonást mutat fel. S így a nélkül, hogy a korrajz jellege megváltoztatva lenne, mint regény is élvezetes olvasmány gyanánt szolgál e mű, melynél pezsgőbb, élénkebb phantasiával írott munka kevés van a magyar irodalomban.

Ifj. BÉKESI FERENCZ KALANDJAI.

Irtta

ALT MÓRICZ. (B. Jósika Miklós.)

Két kötet. — Második kiadás.

Kis 8-adretű 490 lap. — Ára a két kötetnek 2 forint.

Az ember tragédiája.

Dramai költemény.

Irtta **MADÁCH IMRE.**

Ötödik kiadás. Ára 1 frt 50 kr.

Angol vásonban aranyvágással díszesen kötve és a költő arcképével 2 frt 70 kr.

PORZÓ TÁRCZALEVELEI.

Rajzok a társas életből, a család köréből, uti vázlatok stb.

Irtta

ÁGAI ADOLF.

Új olcsó kiadás.

2 kötet, 46 iv.

Ára 3 forint.

E cikkek felől csak egy vélemény uralkodik: hogy azok ugy formában, mint tartalom-ban a legjobbak sorába tartoznak, mik a magyar szépirodalomban az utóbbi években megjelentek. Humor, guny, költői mélegség, finom részletelés s szellemes játékság, élénk színezés, könnyedség, felületesség nélkül s végig szabatos, jóízű magyarság, mely sehol sem válik póriássá — ezek azon tulajdonok, melyek e gyűjteménynek megadják súlyát és becsét.

SZINMŰIRÓK ÉS SZÍNÉSZEK

(1878—1881.)

Irtta:

BEÖTHY ZSOLT.

Egy kötet 411 oldal. — Ára 2 frt 50 kr.

A komolyabb széptani olvasmányok kedvelői a legnagyobb élvezettel olvasandják e kitűnő alapossággal és megnyerő szép formában írt széptani tanulmányokat, melyek az utolsó négy év drámai és szín-művészei életének öszgezését tartalmazzák. Nem futólagos benyomásokat, hanem nagy gondal és szakszerűséggel kidolgozott képeket ad e mű. A gyűjtemény első csoportjának közös címe: »Régi és új magyar írók.« E szakaszban szerző nemcsak az írók termékeire, hanem az előadó kiválóbb szín-művészekre és szerepeikre is bővebben kiterjeszkedik. Itt találjuk a többek közt azt a nagyérdékű bírálatot Blaháné asszony művészi egyéniségéről, mely első megjelenésékor oly nagy figyelmet keltett.

A második csoport Shakespeare-nek, Molière-nek és Schiller-nek, a harmadik az újabb francia iskola hírneves képviselőinek, Augier, Coppée, id. és ifj. Dumas Sándor és Pail-leron egyes oly műveinek van szentelve, melyek színházaik állandó repertoírdarabjai. Ugyane kimerítő és sok szallemmel írt tanulmány van Bern-hardt Sarah vendéjátékáról. Az utolsó szakaszban az első magyar politikai színmű: Balassi Menyhért ármításának komédiája van taglalva.

GÖRÖG TŰZ.

Elbeszélések mindenféle igazhívó népek történetéből.

Irtta **JÓKAI MÓR.**

Három kötet, — ára a három kötetnek 3 frt.

A legutolsó orosz-török háboru regeszertü eseményei sa-kénytelen hatással voltak a magyar költőkre, kiket e harc kü-lönbön is oly közelről érdekelt. E hatás egyik kiváló eredménye Jókai Mór »Görög tűz« című gyűjteménye. Az egyes elbeszélések s rajzok, melyek e három kötetbe fel vannak véve, nin-csenek szoros öszekötésben egymással, az első nagyobb darab »Riumine« czim alatt a Kaukázus lakóit ismerteti. Ez az száz különféle hitű s vallású nép lakik ezen ismeretlen területen. A legdarababb vallásos fantaszták, az összes európai s ázsiai nemzetek száműzöttjei gyűltek ide a rengetegekbe év-századok alatt s utódaik, a természet csodái által védve, mind-végig megtartották egyedi jellegüket. Sok tekintetben rokon velők a nomád kalmuk nép, mely ősei hitét s szokásait vi-tézsége s vándor természete által tudta megőrizni. A muszka kormány csellel, pénzzel s hatalommal igyekszik ezen »vad« népeket a civilizatio számára megnyerni. De minden kísérlete hajtótörést szenved. A költő rokonszenve ezen egyszerű emberek kormányán van s olvasóit is magával vonzza. A nagy orosz birodalom ethnographiai viszonyait magyar szépirodalmi műből nem lehet oly élvezetes tanulmányozni sehol, mint Jókai ezen művében. Különösen becses ezen gyűjteményben az első nagyob elbeszélés, mely egy orosz tiszt — Riumin — kémütjét rajzolja a Kaukasz bensejébe az ismeretlen aranytermő vidé-kegik. Az utolsó elbeszélés a »Jedikulai rabe, végre egy egyszerű viszonyok között élt, de a nagyravágás ördöge által megcsúszott dolgokba bonyolódott kozák regényes történetét beszéli el élénk s plastikus tömörséggel.

A MAGYAR EMIGRÁCIÓ A KELETEN.

Irtta

VERESS SÁNDOR,

mérnök.

Két vastag kötet, — ára 3 frt 50 kr.

Szabadságharcunk kevésbé ismert szomorú utójátéká-ból vesz itt az olvasó rendkívül vonzó és érdekes leírást, Veress Sándor mérnök tollából. A két terjedelmes kötetnyi munka az emigráltak közvetlen modorában van szerkesztve s mint kü-lönbön is szegény memoir-irodalmunknak egyik eddigelő leg-kiválóbb terméke tesz számot. A szerző — akkor még csak 20 éves ifju — főhadnagy volt a 27-ik számú zászlóaljban, mely szabadságharcunkban az utolsó csatát vívta Mehádiánál s az-tán tömegesen lépte át a határt Orsova alatt. Innen kezdve aztán a legváltozatosabb képeket látjuk elvonulni szemünk előtt ama hazánkfiak viszontagságteljes történetéből, kik hazá-talul bujdosolva járták be az ó és az új világot. A mű külön-ben nem annyira az emigráció diplomaciai tevénségének a krónikája, mint inkább magoknak az emigránsoknak, az emig-ráció apróbb emereinek is története, azok élményei és szen-vedései, életmódjuk, terveik, vállaltaik, kalandjaik, tarka és rendkívül változatos egymásutánban. A viddini tábor, a sum-lai élet, majd a szétszórt csapat töredékeinek sorsa keleten, a Balkán félszigeten, és Kis-Ázsiában, aztán a krimi háború alatt szereplés, majd olaszországi viselt dolgaik stb. mind ez a legvonzóbb kaleidoskop képében tünteti fel e művet, mely kifogyhatatlan az érdekesnél érdekesebb epizódok kellemes és könnyed leírásában. Szerző éles megfigyelő tehetséggel jegy-zett föl minden érdekset közvetlen az események behatása alatt, eleven képet nyújt a népekről, melyek közt megfordult, mindenféle viszonyaikról, élet- és gondolkozásmódjukról; táj-leírásai tele vannak ragyogó színekkel és költészettel, s ahol az idegen szokásokat ismerteti, nem mulasztja el azokat találó és tanulságos megjegyzésekkel kísérni. Ez teszi művet kivá-lón értekeséssé, meggyőzőven az olvasót, hogy a szerző tollát nem verte se szenvedély, tárgyilagosan igyekezett előadni, a mi tudomására jutott, akár egy európai hírű, akár egy jelentéktelen emberről beszéli. A legmelegebben ajánlhatjuk az olvasó-közönség figyelmébe e kitűnő s a maga nemében páriát rit-külő művet.

Továbbá:

TARGALLYAK.

(elbeszélések.)

Irta:

JÓKAI MÓR.

Kis S-adrét, 312 lap. Ára 1 frt 50 kr.

Jókai Mór számos nagy regénye mellett utóbbi időkben több rajzot és elbeszélést is írt, melyeket a fentebbi czim alatt gyűjtött össze. Nem kevesebb, mint tíz mű van itt, melyek a szerző régibb vállalataiban a Magyar Népvilágban és Ústökösben jelentek meg először. Mily Nagybecsű e gyűjtemény, mutatja az a körülmény is, hogy „Az egy huszasos leány” elbeszélés, Jókai kisebb dolgozatai közt egyik legszebb darab, megjelenése óta német, francia, angol és olasz nyelvre is lefordított. E darabon kívül még kettő különösen kiváló érdekű a „Jedikulai rah”, melynek ragyogó és változatos meséje egy nagy regény tartalmával felér és részleteiben is teljesen visszautkrözteti Jókai merész phantasiáját és tündéries elbeszélő tárgyát és a „Dagói torony”, a középkori regékre emlékeztető módjával és megragadó rajzával. Ha a többi Jókai egyéniségét és szellemi erejét szintén tanúsító darabokat nem is vesszük figyelembe, maga e három mű elegendő volna, hogy e gyűjteményt Jókai minden tisztelője messen megszerezze. A többi darabok czimel: A hazatért. Az utolsó kacaj. A nynlak története. Boszniai huszár kaland. Keleti regék. Tisztelt ház, harzat s buffet. Az érdekes fiatal ember.

„Tarno” szabadalmazott daráló és orló-malom.

Sokszorosan jutalmon-díjazott, európai szabadalmalmal ellátva, teljesen vas és öntött acélból, munkaképességben felülmúlhatatlan, (naponta 600-1500 kilogramm) végbevitelű tartós. Az 1-es számú (kézmozgató) 75 frt, a 2-es (éperőre) 95 frt. Kapható Krautz és Társ. császári szabadalmazott gépgyárában. Úcs, Währing.)

A nekünk bemutatott számlálat megbízható hiteles küszöb íratok folytán ezen legőregebb és legelismertebb rendelési intézet, a hol a tudomány legújabb vívmányai, a legőrebb tapasztalatokkal párosulva, értékelik, a legmelegebben ajánljátok.

Dr. LEITNER

40 év óta fennálló
rendelési intézetében

Pesten 3 dob-utca 13. sz., tükös, sőt idült betegségeket, az önfertőzésnek minden következményeit, tehetetlenséget, stric-turákat, minden női betegségeket, fehérfolyást és bőrbajokat, rüht 2 óra alatt levélleg is, biztosan, alaposan és gyorsan gyógyít, anélkül, hogy a beteg hivatásában akadályozva volna és csak sikerült gyógyítás után fogad el tiszteletdíjat. — Rendel naponként d. u. 2-5-ig és este 7-10 óráig. 6

MÜLLER J. L.

illatszer- és pipereszappan-gyáros BUDAPEST,

Gyár: VII. Rottenbiller-utca 36. szám a., saját ház.

Raktár: IV. Koronaherceg-utca 2., a „Virág királynéhoz”.

Ajánlom saját gyártmányu illatszerceimet- és pipere-zappanaimat, egy nagybani eladásra, mint a t. fogyasztó közönségnek posta utjání rendelésére. 33

Az általam készített:

MÜLLER J. L.-féle CSALÁDI SZAPPAN.

Dr. GEBHARDT LAJOS egyetemi tanár és Rókus-kórházl igazgató ur által nekem kiadott bizonyítványa szerint, a finom szappan fogalmának és minden ahhoz kötött követelményeknek tökéletesen megfelel, s a bőrnek lágságát és üdeségét idézi elő. — Darabja 35 kr., 3 darab dobozban 1 frt.

CARBOL SZAPPAN.

Dr. LENHOSSEK IÓZSEF kir. tanácsos és magy. kir. egyetemi tanár ur nekem kiadott bizonyítványa szerint, kitűnő óvszer ragályos betegségek ellen és fertőzetenítő hatással bír s a bőrküütegeket eltávolítja. — Darabja 40 kr., 3 drb dobozban 1 frt 10 kr.

POUDRE DE SERAIL LEGFINO-MABB ARCZPOR

BLAHA LUJZA (báró Splényiné) ő méltósága kedvelt arczpora és általa a következő sorokkal tüntettetett ki:

Tisztelt MÜLLER J. L. illatszerész urnak Budapesten.

A Poudre de Serail, melyet ön feltalált, valóban kitűnő és nemében páratlan, mert nem csak az arczon láthatatlan és tartós, de egyszersmind rendes használatnál ártalmatlansága által az arczra oly különös jótékony hatást gyakorol, a minőt még eddig semmiféle arczpornál nem tapasztaltam, mely kiváló tulajdonságáért jövőben mint kedvező arczporomat kizárólag fogom használni és meg vagyok győződve, hogy fölülmúlhatatlan jóságáért általános elismerésnek fog örvendeni.

Tisztelettel BLAHA LUJZA.

A Poudre de Serail fehér, rózsas és sárgaszinben kapható. Egy doboz 60 kr, és 1 frt.

Minden itt fel nem említett pipere- és illatszer, valamint mindennemű pipere-eszköz nálam nagy választékban kapható.

Postai megrendelések utánvétellel pontosan teljesítettek.

Arjegyüket, kívánatra bérmentve küldök.

Minden czikk ezen bejegyzett védjeggyel van ellátva, s valódiságát az bizonyítja.

Fentebbi gyártmányok részben az alábbjegyzett elárúítóknál kaphatók:

Arad: Toncs F. és társa a fekete kutyához. Elias Armin és Roz nyai Mátyás.
Bronss: Steiner Frigyes.
Bonyhád: Kramolini József.
Hámfly-Hunyad: Páry Vilmos.
Hajdu-Böszörmény: Ray Lajos.
Békés-Csabá: Varághy B., Badics E.
Czegled: Persny Sándor.
Debreczen: Mihályovits István, Güll Nándor, dr. Rotschnek Emil.
Déva: Lengyel György.
Eger: Buzat Lajos, Kölnér Lőrincz.
Eperjes: Schmidt Károly.
Esztergom: Nitter F. és társa.
Gyöngyös: Vozari Tamás, Baruch J. Győr: Horváth Ignác.
Hatvan: Sperlach József.
Méd-Mező-Vásárhely: Kiss Gyula.
Mészberény: Vagronits Kálmán.
Kalocsa: Horváth Károly.
Kaponyvár: Kereskényi Tivadar, Angusz-tin Agoston, Lalpeicz Gy., Babochai K.
Karczag: Szűdi S.
Kassa: Hegedűs Lajos, Mégya Gusztáv, Jermy Károly, Quirfeld K.

Kecskemét: Molnár János, Katona Zsigmond.
Kulcszvár: Csapó Sándor, Wolf János, Biró János.
Konárom: Kirschner Mihály.
Léva: Bolemann Ede.
Lónozs: Plietta Lajos.
Lugos: Vértess győgyosz.
Maros-Vásárhely: Binner Károly.
Mező-Túr: Borbas István, Spett Dező.
Miskolcz Grünwald Ede.Nagy-Atád:** Pfisterer Károly.
Nagy-Bocskereke: Menezer Lipót.
Nagy-Kanizsa: Baclurach J. H. Sommer József.
Nagy-Király: Füleki Pál.
Nagy-Kiskünya: Ereitner Ernő.
Nagyvárad: Unterkirchner Ferencz, Huszelli M., Schön Miksa, Molnár Lajos.
Nagybányán: Harancsek József és fia.
Nagy-Rőze: Nandrády G.
Nyíregyháza: Korányi Imre, Szepkő Alfréd.
Oroszlána: Sperlag Ignác.
Orsova: Freyler Ignác.**

Pécs: Zach K. Cserta Ignác.
Pozsony: Bauer János.
S.-A.-Ujhely: Pintér Ferencz.
Segervár: Schuster Frigyes.
Selmecz: Sztkány Ferencz.
Szabadka: Gálly György.
Szavasz: Medveczky József.
Szabolcz: Dr. Lengyel Márton, Bócsó menyli J., Hostán József.
Szeged: Agner L., Barsay Károly, Földmayer A., Kovács Alb., Gál, és Madár.
Szegvár: Salomon Armin.
Székesfehérvár: Szekeres és Horvanyasky, Csikós Endre, Diabella György.
Szentcs: Várady Lajos.
Szombathely: Frankl és Ledefszky, Rudolf Alajos.
Szécske: Gursky Ferdinand.
Temesvár: Steiner Ferencz, Jaromiesz Mihály.
Topolya: Rudány Birtsán.
Vác: Millmann Géza.
Zala-Egereszeg: Hollósy József.
Zombor: Michellis Gyula.
Zélyom: Steg Lajos.

POMPADOUR CREME.

Ezen szer, melylyel a híres Pompadour-asszony szépségét késő agg koráig látni tudta tartani, anélkül, hogy az egészségének ártott volna általán eredeti tisztaságban állítatik elő, s azt a tisztelt holgyvilágnak a leghatóságban ajánlhatom. — Egy tégely 1 frt 60 kr.

„IXIA LYS.”

a legfinomabb és legkedveltebb illatszer, mely illatának, kellemessége és tartósága által tűnik ki; flagonja 1 frt 50 kr és 3 frt.

EAU DE COLOGNE

saját gyártmányom kitűnő szer fej- és fogfájás ellen, nem csak a fejet és szemeket erősíti, hanem a bőrnek is puhaságot és üdeséget kölcsönöz, az arcz gyengesége és a szembajok megszüntetnek, ha ezt vízzel vegyítve aszmetlen mossuk, vagy egy egy megnedvesített ruhacsával borogtjuk. Kis üveg 40 kr. nagy üveg 80 krajczár. Továbbá a következő kitűnőbb illatszerek: Jasmin fleurs d'Orang-Oponax, Rézeda-rózsas, Tuba-rózsas, Fehér-rózsas, Moha-rózsas, Chypre, Fleurs de Mai, Heliotrope, Jacinthe, Jockey-Club, Jasmin, Marachale, Mille fleurs, Muse, Newmown Hay (széna) Patchouly, Spring flowers, Ylang-Ylang, Violette de parme; flagonja 1 frt 50 kr., és 2 frt 50 krajczár.

Salicil szájviz és fogpor.

Kiváló hatással bír a beteg foghus meggyógyulására s a fogakról az idegen alkatrészeket eltávolítja. — Egy üveg szájviz 80 kr, kis üveggel 50 kr, egy dohoz fogpor 80 kr.

BRILLANTINE

folyadék lágságú kenőcs, mely a szakál és bajusz valamint a haj fényét és lágságát előidéz, s a kihulástól és törékenységtől is megóvja. — Egy kis üveggel 70 kr., nagy üveggel 1 frt.